

подальшого вивчення, удосконалення, законодавчого врегулювання та запровадження на усій території України.

Література:

1. Закон України “Про місцеве самоврядування в Україні” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: [http:// zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80](http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/280/97-%D0%B2%D1%80).
2. Конституція України [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://www.president.gov.ua/documents/constitution>
3. Закон України “Про місцеві державні адміністрації” [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://zakon.rada.gov.ua/laws/show/586-14>.
4. Програма проведення обласного конкурсу проектів місцевого розвитку у Львівській області на 2017-2020 роки.
5. Львівська обласна рада [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.oblrada.lviv.ua/news.php?news/3275/group/18>.
6. Вінницька обласна державна адміністрація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://vin.gov.ua/>.
7. Харківська обласна державна адміністрація [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <https://kharkivoda.gov.ua/>.

К. Тимошук

студ. гр.УАі-11

Науковий керівник – к.е.н., доц. О.І. Тревого

СПІВПРАЦЯ УКРАЇНИ З МВФ – СУТЬ ТА ПЕРСПЕКТИВИ

Економічний розвиток України визначається впливом внутрішнього та зовнішнього середовища. Політична та економічна нестабільність, на додаток тимчасова втрата контролю над частиною території країни вимагають співпраці з міжнародними фінансовими організаціями, зокрема міжнародним валютним фондом (МВФ) з метою уникнення дефолту та запобігання ускладнення фінансово-економічної кризи, тощо.

МВФ є спец-установою ООН, заснована у 1945 році для сприяння монетарному співробітництву та торгівлі, забезпечення фінансового зростання та збільшення зайнятості населення. Україна є членом МВФ із 1992 року. Наразі МВФ є одним із головних фінансових партнерів України.

Основними цілями співробітництва з МВФ є: стабілізація української фінансової системи, проведення структурних реформ та створення підґрунтя для сталого економічного зростання. Фонд допомагає Україні поновити свою фінансову спроможність, формуючи ефективне впровадження реформ. Кожна нова угода з МВФ для України супроводжується відповідними документами:

Лист про наміри, Меморандум про економічну та фінансову політику, та Технічний Меморандум про взаєморозуміння між Україною та МВФ.

Особливу увагу у співпраці України з МВФ слід віднести періоду 2014-2015 року, зокрема, була проведена низка реформ, як в державному секторі, так і громадському, а саме: зростання тарифів та їх реформування, посилення контролю за збиранням платежів та впровадження відповідних жорстких санкцій за несплату. Розпочато боротьбу з корупцією прийняттям низки законів щодо створення Антикорупційного комітету, запровадили ефективну і прозору вимогу щодо декларування активів для посадових осіб високого рівня. Увагу було приділено вирішенню проблеми НАК «НАФТОГАЗ», пов'язану з її заборгованістю, внесенню змін доенергетичного законодавства (Закон «Про ринок природного газу», який створив рівні правила для участі на ринку) та розширенню автономії НБУ, тощо.

Співробітництво періоду 2016-2017 рр. призвело до певних зрушень після глибокого спаду економічної активності, а саме: Рівень інфляції стрімко скоротився. Що стосується напрямків політики, були вжиті заходи для підтримки необхідної податково-бюджетної консолідації, початку роботи з подолання корупції і покращення умов для підприємницької діяльності, т відновлення стабільності фінансового сектору, зокрема Врегулювання всіх великих банків, які не дотримуються вимоги щодо мінімального рівня адекватності капіталу. Програма співробітництва робить особливий наголос на питаннях податково-бюджетного та фінансового секторів, а також на структурних реформах, що покликані поліпшити бізнес-середовище та подолати корупцію, поживити енергетичну та земельну реформи та наростити економічну ефективність шляхом реформування та приватизації держпідприємств.

Проте, вплив міжнародного кредитування за прикладом позик МВФ на економіку України може призвести до певних негативних тенденцій і результатів, зокрема можна виділити такі:

- МВФ одночасно блокує свободу дій в усіх інших питаннях економічної політики держав-позичальниць, що робить таким чином їх уряди підконтрольними;
- підриває економічну стабільність української економіки як залежність від зовнішніх кредиторів, так і нерациональне використання коштів, отриманих від кредитів. У той час, коли розвинуті країни інвестують високотехнологічні галузі Україна спрямовує отримані у кредит кошти на виплати зарплат, погашення заборгованостей тощо;
- ризиком такого інструмента погашення дефіциту платіжного балансу, як іноземні кредити, є збільшення державного боргу,
- надмірне залучення зовнішніх позик може породжувати загрози для макроекономічної стабільності, оскільки підвищується вразливість національної фінансової системи до зовнішніх шоків.

У підсумку варто зазначити, що співробітництво України з МВФ має як позитивні, так і негативні наслідки. Позитивним є створення валютних резервів для повернення кредитів, підвищення рівня конкурентоспроможності національної економіки, підвищення кредитного рейтингу країни, сприяння удосконаленню банківської та грошово-кредитної системи держави. Негативним є формування фінансової залежності країни, нарощення зовнішнього боргу держави, формування про-споживацької економіки, зубожіння населення в довгостроковій перспективі через підвищення комунальних тарифів.

Література:

1. *Офіційний сайт Міжнародного валютного фонду [Електронний ресурс]. — Доступ до ресурсу : <http://www.imf.org>.*
2. *Меморандум про економічну та фінансову політику [Електронний ресурс] /Офіційний сайт НБУ. — Режим доступу: <http://www.bank.gov.ua/Publication/others/Memorandum.pdf>.*

Тлумак О.В.

Науковий керівник – к.е.н. Карковська В.Я. каф. АФМ

ЗАЛУЧЕННЯ ПЕРСОГНАЛУ ЯК ФАКТОР УСПІХУ КОМПАНІЙ В УМОВАХ КРИЗИ

Рівень розвитку економіки країн і зокрема України визначається наявністю кількості компаній, що знаходяться в кризовому стані. Важливим в антикризовому управлінні є ефективне управління персоналом та їх колективами, що передбачає політику підбору персоналу, кар'єрне зростання, мотивації тощо.

Більшість сучасних компаній дотримуються стратегії лідерства, яка орієнтована на залучення поширених професій середньої кваліфікації та їх навчання. Проте, в сучасних умовах така стратегія є неефективною. Важливим елементом є короткостроковість. Нова стратегія повинна аналізувати внутрішнє середовище, персональний розвиток та мотивацію працівників.

Для стабільного розвитку ринку та забезпечення його законами попиту і пропозиції, в умовах зниження фінансової платоспроможності населення, виробники повинні забезпечити відповідне зменшення пропозиції товарів на ринку. Цього досягають двома способами: зменшенням продуктивності праці через звільнення частини персоналу, або шляхом скороченням випуску продукції та збереженням робочих місць.

Перший спосіб дозволяє економити витрати на заробітну плату. Його застосовували 42% компаній під час кризи 2009 р.. Це дозволило змінити стратегію, тобто, відбувалося скорочення низькокваліфікованих спеціалістів.